

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1076

29.10.2023 (134)

Vezetés a nemzeti közösség és az elitizmus között

Michael Kühnen-től

WILLY KRÄMER

A nemzetiszocialisták három generációja él ma a BRD-ben - 1945 után mindannyian vezető személyiségeket hoztak létre. De az idők viszonyosságai, a politikai küzdelem körülményei, a közvetlen és közvetett megszállási uralom és a náci tilalom alatt, az óriási agitáció és üldözés megakadályozta, hogy külső politikai jelentőségre tegyenek szert, vagy akár csak a nyilvánosság előtt ismertté váljanak. Belső jelentőségük azonban annál nagyobb, hiszen a politikai utódlás történelmi hagyományát és legitimitását a mai napig biztosítják. Az a tény, hogy a nemzetiszocializmus háború utáni vezetői a történelmi vezetőkkel ellentétben nem szereztek külső politikai jelentőséget, nem változtat a párttörténeti jelentőségükön, és nem változtat azon a tényen, hogy ők valóban nemzetiszocialista vezető személyiségek voltak, vagy azok, és ezért számunkra példaként és mintaként kell, hogy szolgáljanak.

A nemzetiszocializmus első nemzedéke az alapító nemzedék, amelyből az NSDAP nagy történelmi vezetőinek többsége is származott - a weimari köztársaságban a jobb Németországért harcolók, a Harmadik Birodalomban a formálók, az összeomlás mártírjai.

1945 után egyesek újra egyesültek a Szocialista Birodalmi Pártban (SRP), mások -

köztük az 1945-ös hajtóvadászatot túlélő utolsó történelmi középvezetők - az úgynevezett Gauleiter-körhöz tartoztak a Birodalmi Propagandaügyi Minisztérium államtitkára, Dr. Naumann körül. Az 1950-es évek közepén mindezek a kísérletek elhaltak. Az alapító generáció legtöbb tagja kilépett és/vagy polgári nemzeti csoportokban dolgozott, miközben nemzetiszocializmusuk vágyakozó emlékké halványult. Így tűntek el a történelemből. Voltak azonban néhányan, akik nem léptek ki, akik mindezen évtizedek alatt kitartottak múltjuk mellett, és újra csatlakoztak a soraikhoz, amikor egy új nemzetiszocialista mozgalom alakult ki:

Sok régi harcos, az Arany Pártjelvény viselője, sőt az NSDAP alsó vagy középszintű történelmi politikai vezetői is a mi közösségünkhöz tartoztak és tartoznak ma is - közülük a legmagasabb rangú egyúttal a háború utáni nemzetiszocializmus és az alapító nemzedék vezető személyiségeként a legnagyobb példaképünk is:

Munkásfiú, ifjúsági mozgalom, frontharcos az első világháborúban, politikai katona a háború utáni első időszakban, párttagság 1928-ban, egy évvel később a Vörös Front utcai harcaiban súlyosan megsebesült, birodalmi szónok, az NSDAP arany díszjelvényének viselője és 1933 után az utolsó napig főállású politikai vezető - ez Willi Krämer, tiszteletbeli tagunk.

Ha mi a történelmi nemzetiszocializmusért a Heß, Röhm és dr. Goebbels, az emésztő pártmunkás, a lázadó és forradalmi, minden ellenállást megtörő politikai katona-vezető és a szenvedélyes, leleményes propagandista a nemzetiszocialista vezetés fényes példaképei, akkor szimbolikus és sorsdöntő jelentőségűnek tűnik, hogy a háború utáni nemzetiszocializmus számára Pg Krämer olyan példaképpé válik, aki mindhárom területen megtette kötelességét:

Willi Krämer politikai katona volt, az Új Rend utcai harcosa, és végül, még mielőtt belépett volna a pártba, egy forradalmi katonaegyesület - a Wehrwolf - ó-szászországi regionális vezetője. Később helyi csoport- és körzeti vezető, végül politikai vezető volt a Führer helyettesének stábjában, azaz Rudolf Hess közvetlen beosztottja. Végül a birodalmi szóvivő az NSDAP birodalmi propagandaosztályára került, így később a párt birodalmi vezetőségének tagja lett. Kezdetben a személyzeti irodavezetői pozícióba emelkedett, ami a birodalmi vezetés szervezetében a minisztériumoknál az államtitkári szintnek felel meg. Így Dr. Goebbels szoros környezetéhez tartozott, akinek napi miniszteri értekezletein, amelyeken a háború alatti propaganda irányelveit dolgozták ki, döntötték el és hirdették ki, az RPL képviselőjeként jelen volt. 1945 összeomlásakor végül a birodalmi propagandaminiszter helyettesévé emelkedett a déli birodalmi kormányban - és ezzel a háború utolsó heteiben a háború fő felelőse lett a nemzetiszocialista propagandáért a szövetségesek által északi és déli területre osztott birodalom déli katlanában. Pg. Krämer volt az, aki 1945. május 8-án a

Harmadik Birodalom utolsó hírszolgálatát sugározta a déli régió utolsó szabad adójával egy mobil állomásról az Alpokban, és dacosan a Deutschland- und Horst-Wessel-Lieddel zárta le a kapituláció hírét és ezzel a német szabadság ideiglenes végét.

Willi Krämer akarva-akaratlanul elhagyta az ostromlott Berlint és délre ment, hogy Dr. Goebbels személyes utasítására elfoglalja helyét a birodalmi kormányban. Mint mindenki, ő is tudta, hogy a berlini csata kimenetele dönti el Németország sorsát, és sokakhoz hasonlóan ő sem akart túlélni egy esetleges vereséget, hanem a legyőzött birodalmi főváros romjain keresni a halált. Dr. Goebbels azonban elküldte őt, és ezt indokolta: "*A háború után még kell lennie néhány embernek, aki tanúja lehet annak, hogy mit is akartunk valójában, és milyen is volt valójában*". Dr. Goebbelsnek ez az utolsó megbízása lett Pg. Krämer életműve a háború utáni Németországban:

Willi Krämer állami szinten vezető tisztségviselőként és propagandavezetőként harcolt és dolgozott az SRP-ben és a DRP-ben. Amikor a nemzeti ellenzék az NPD 1964-es megalakulásával végleg az uralkodó rendszer elismerésébe torkollott, visszavonult a szervezeti munkától, és a háború utáni nemzetiszocializmus szellemi vezetőjévé fejlődött. Ebben a szellemi alakító küzdelemben a ma is megjelenő úgynevezett "**Göttingeni levelek**" lettek a vezetés eszközei, amelyekkel teljesítette Dr. Goebbels megbízását, életben tartotta a nemzetiszocializmust és időben átadta azt az új nemzedéknek. Micsoda felelősségérzet a szervezeti formáját vesztett szent eszménk iránt; micsoda akaraterő, micsoda hűség feljebbvalójának utolsó parancsához jellemezte ezt a vezető elvtársat sokéves magányos küzdelmében, amikor már nem volt remény, nem volt esély, amikor a nemzetiszocializmus hosszú éjszakája már a halál álmát látszott jelenteni eszme és mozgalom számára. Willi Krämer "Göttingeni leveleivel" védekezett a halál e jeges leheletével szemben, és így mentette át a nemzetiszocializmust a történelem legreménytelenebb időszakán. Micsoda teljesítmény, micsoda ember!

Willi Krämer pedig nemcsak megőrizte, nemcsak elmélyítette, hanem időben tovább is adta a már kipróbáltakat. 1980 körül kerültem kapcsolatba Willi Krämerrel, amikor még az első Gesinnungshafiban voltam. Az ezt követő időszakban rendkívül intenzív levélbeni kapcsolat alakult ki, amelyben Willi Krämer megtanított arra, hogy mi is volt valójában a nemzetiszocializmus, én pedig megismertettem vele a nemzetiszocialisták új nemzedékének nehézségeit és reményeit, és érdekelttem őt a mi küzdelmünkben.

A Nemzeti Szocialisták Akciófrontja és a Nemzeti Aktivisták 1983. januári egyesülése után Willi Krämer párttárs, az NSDAP egyik legmagasabb rangú túlélője és történelmi vezetője az ANS/NA tiszteletbeli tagja lett, és aláírta az NS-

tilalom elleni kezdeményezésünk petícióját, amelyben felszólítottuk a Bundestagot az NS-tilalmi törvények hatályon kívül helyezésére.

Willi Krämer elvtársunk már több mint 80 éves, egészsége egyre romlik, de feje tiszta, mint mindig, és szíve töretlenül hűséges. Még mindig mellettünk áll - az alapító nemzedék nemzetiszocialista vezető személyisége, akit egy több mint 60 éves politikai küzdelem végül az Új Front közösségünk oldalára állított! Egy vezetőtárs, aki soha semmit sem akart magának, hanem életét teljes egészében szent eszméknek szentelte! Egy elvtárs, egy vezető, egy példa a jövő nemzedékek számára!

"ARMIN"

A második nemzetiszocialista nemzedék a HJ nemzedék, amely a Harmadik Birodalomban nőtt fel.

Ezek a lelkes fiatal idealisták, amennyire koruknál fogva alkalmasak voltak rá, tömegesen vonultak be a frontra, hősként harcoltak és vértanúként haltak meg Németországért és a nemzetiszocializmusért. Ennek a nemzedéknek, amelynek virágkora lehanyatlott, szörnyű volt a véráldozata - gondoljunk csak a Hitlerjugend SS-hadosztályra, amely kétszer is megalakult a HJ önkénteseiből, kétszer is kivézt, és amely 1945. máj 8-án fogságba esett, mindössze 600 katonája maradt. Gondoljunk a NAPOLA diákokra, de a többi egyszerű HJ-s fiúra is, akik a frontra siettek, és még mindig harcoltak és haldokoltak, amikor minden összeomlott körülöttük - nem véletlenül voltak HJ-s fiúk és külföldi SS önkéntesek, akik utolsóként védték a Führerbunkert Berlinben: megható szimbóluma a harcunknak, amelyet az ifjúság felvállalt és ma a fehér faj világméretű forradalmaként értelmez.

Amint ez a nemzedék visszatért a győztesek hadifogolytáboraiából, megkezdték a teljesen elpusztított ország újjáépítését, amely hamarosan csodaként jelent meg barát és ellenség számára egyaránt. Politikailag is sokan közülük újra felvették a harcot Németország szabadságáért, és csatlakoztak a Szocialista Birodalmi Párthoz, mint annak legaktívabb és legharcosabb eleme.

De az SRP betiltása és a tömeges jólét kezdete, amely úgy tűnt, hogy kárpótolja őket ifjúságuk nélkülözése miatt, szenvedése miatt és áldozata miatt, és amelyet csak a politikai alkalmazkodás árán remélhettek, szinte teljesen megtörte ennek a második generációnak a hátát. Ez a középgeneráció az, amely a legteljesebben behódolt a tömegfogyasztás és az átnevelés mínuszvilágának.

De még közöttük is vannak olyan bajtársak, akik utat találtak hozzánk - a második

világháború frontharcosai és a "nulla óra" romhalmazai, mint például tiszteletbeli tagunk, Otto Riehs, a sorkatonai rangú lovagkeresztes, aki örvezetőként személyes életveszélyben feltartóztatott és részben megsemmisített egy orosz harcokszó egységet egy meghibásodott légvédelmi ágyúval - de a háború utáni időszakban is bátorságot és gerincességet mutatott: az SRP-ben, a DRP-ben és az NPD-ben, míg végül megtalálta az utat a Gesinnungsgemeinschaft soraiba, az ANS/NA támogató szervezetének, a Freundeskreis Deutsche Politiknak az elnöke lett, és végül közösségünk csúcsjelöltje az 1985-ös frankfurti önkormányzati választásokon! A háború és a háború utáni időszak e harcos példaképe, az eszme és a mozgalom hűségese követője a jövőben is mellettünk fog állni!

E nemzedék egyik példaképe és harcosa Kurt Müller elvtársunk, aki hosszú éveken keresztül egész anyagi létét kockára tette azért, hogy a mozgalomnak egy Thing helyet biztosítson a találkozók és ünnepek számára, aki kétszer is megvédte hitét a rácsok mögött, és aki mozgalmunk nagy emléknapijain a felszentelési ünnepek megszervezésével és lebonyolításával megőrizte mozgalmunk egységének tudatát minden szervezeti határon túl, és túlélte a szervezeti hanyatlás sötét időszakát is.

Mindketten a HJ nemzedék azon maroknyi emberének képviselői lehetnek, akik ma is a nemzetiszocialista mozgalomhoz tartoznak vagy újra oda tartoznak.

Tényleges és szervezeti értelemben azonban ebből a nemzedékből aligha jelent meg más vezető elvtárs - de mi mégis EGY párttársat tisztelünk, mint a második náci nemzedék nemzetiszocialista vezető személyiségét:

6 évesen aktívan részt vett a HJ-ban az első harcok idején, ezért a HJ Arany Becsületjelvényének viselője, mélyen nemzetiszocialista családban nőtt fel (apja, Alter Kämpfer és SA-vezető, 1934. június 30-án csak hajszál híján menekült meg a kivégzéstől), a második világháborúban frontharcos, javíthatatlan nemzetiszocialistaként brit hadifogolytáborokba került, és csak a legvégén szabadult. A második világháború frontharcosa, a brit hadifogolytáborokban javíthatatlan nemzetiszocialistának minősítették, és csak a legvégén szabadult, SRP-, DRP- és NPD-aktivista, az 1970-es években egy független NS-csoport alapítója, amely aztán az NSDAP/AO-val egyesült - ez az "Armin" fedőnevű ember: a HJ-generáció harcosa és vezető elvtársa! 1976-ban "Armin" lett az NSDAP/AO egész Németországra kiterjedő koordinátora, 1977-ben pedig az NSDAP/AO földalatti SA-jának vezérkari főnöke, amelyet ő alapított és amelyben döntő szerepet játszott, és amelyhez 1977 márciusában csatlakoztam, és amelynek érdekében ugyanezen év május 8-án Hamburgban megalapítottam az első helyi SA-rohamot, amely a mai közösségünk eredete lett. Pg. "Armin" tehát az egyik első főnököm és igazi példaképem volt.

A párt és az eszme iránti rendíthetetlen hűsége önmagáért és önmagáért beszélt - megtanított minket a párt elsőbbségére a személyiséggel szemben, soha nem akart maga előtérbe kerülni, és kialakította a bajtársiasság, az elkötelezettség és az áldozatvállalás azon stílusát, és újjáélesztette az SA szellemiségét, amely ma is jellemző ránk.

Ő volt az, aki energikusan nekilátott és keresztülvitte Röhm vezérkari főnök rehabilitációját. Példát adott nekünk a határtalan tettekrekeszségről, noha hat kisgyermekes családapaként minden oka meglett volna a személyes visszafogottságra. De "Ármin" megélte azt az igényt, hogy egy SA-vezető csak a frontról, bajtársai élén harcolhat és vezethet, és nem csak prédikálta!

Képzeloerővel és akaraterővel építette fel az NSDAP/AO SA-ját, és olyan történelmi tettet hajtott végre, amelyre közösségünk ma is épít és küzd.

Ennek ellenére kénytelen vagyok arra szorítkozni, hogy párttörténelmünk e fontos vezetőjét csak álnevének mutassam be, mert e rendkívüli harcos életének vége olyan homályba merült, amelyből nem akarjuk még élő egykori harcostársainkat kirángatni, és nem akarjuk valódi nevét megemlíteni:

"Ármin" nem lett áruló, töretlenül állta végig a sokéves börtönbüntetést, de az SA 1979-es összeomlása, a Gesinnungshaftban elszenvedett nyomorúságos anyagi helyzete, a neki hátat fordító családja okozta emberi csalódás és a börtönélet unalmas mindennapjai megtörte és megcsonkította jellemét - egykor felemelő és felkavaró energiája kezdett önmaga és saját elvtársai ellen fordulni. Mindenkivel szakított és összeveszett, elárulva érezte magát, és elszigeteltségében elveszett.

Ő is szakított velem. De tisztelettel és kegyelettel őrzöm emlékét, és a harcost, akit "Ármin" néven ismertem meg, még mindig mozgalmunk nagy vezetői között tartom számon. A vég sötétsége ellenére is magasan nemzedéke legtöbb képviselője fölött áll, akik elfelejtették és elárulták ifjúságuk eszméit, és számunkra, fiatal harcosok számára továbbra is fontos híd marad a történelmi hagyományban, amely összeköt minket az eredeti NSDAP-val és a háború utáni első időszak küzdelmeivel, és harcunk példaképe!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRUCH DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Ausgaben 104 Copyright 1973 26. April 2013 03:00

Der Kampf geht weiter !

Heftig lächerlich die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da zu sehen in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Führeridee von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht zunichte, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin aktiver Vorkämpfer und Kampfgemeinschaften stehen Schützer an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe der hitlerischen Volkstugend ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verwerfliche Gegenwart ist aber nicht, den Völkern - gegen alle weißen Völker (?) zu kämpfen, Sondern Mord und Ermordung, Chrenkennung und Rassenmischung.

Ob "jude" oder "jüdisch", ob im Weltkrieg oder im Stromkrieg, ob auf Propagandaplakaten, hundert oder auf einem Kolonialfeld unter Art. 10 der Nationalsozialisten ist keine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témákra a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.morningthearmy.com/ truth him) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknamezejéje. Az ember információit keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit követni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezb lennél, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felzárni hozzá. Ismét az internetek

the NEW ORDER
Number 176 (132) Founded 1973 April 26, 2013 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "jude" or "jüdisch", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!